

тевмача, перед котрим Петро визнав все, що він за один і де був.

— Коли ти такий добрий, як свідчать твої свідоцтва, — каже пан до Петра, довідавши ся, що він праведний чоловік — то ходи до мене в службу так само за послугача, як у тамтого пана, у котрого ти був перше. Дістанеш таку саму платню, що і в нього...

Петро радо згодив ся.

І став він у того пана на службу, як перше; а коли пан переконав ся, що він добрий і справедливий, віддав йому заряд цілого свого дому.

Служив Петро знов три роки. Через той час навчив ся там тейшої мови і умів докладно з кожним говорити. А коли скінчив ся йому третій рік, просив він пана, щоб дав йому свідоцтва його служби.

— Я — каже — вже поверну до свого дому, в котрім я лишив стареньких родичів. Хочу конечно їх відвідати, бо не знаю навіть, чи живуть вони ще на світі.

Пан його просьбі не перечив, лиш взяв чорнило і перо, на писав красне свідоцтво, виплатив йому за всі три роки його належитість і з жалем випровадив його з дому, додавши ще гроший на подорож.

Петро, подякувавши пану за любов для него через весь час служби, попрощав ся з ним і пішов просто до корабельної пристані.

Вийшов Петро від свого пана зараз по полудні. Прийшовши до пристані, довідав ся, що корабель аж донерва на другий день рано має рушити в дорогу. Отже став він і думає...

— Чого буду блукати — по по ночі по пристані? — каже сам до себе. — От лучше піду ще трохи на прохід — там де мій пан нераз ходив.

А то, бачите, був таки о кількадесять кроків від морського берега на морі островець а на тім острові були самі смерекові дерева і корчі гір, можежн котрими були павою порожені хідники і бесідки. Хто хотів дістати ся на той островець, мусів їхати кусник дороги водою на судні. Пани по цілоденних звізях виходили тут ввечером на прохід.

Отже Петро сів на судно і переніс через воду на другий бік берега. Тут ввійшов і пішов на островець.

Якось дучив ся такий час, що нії живої душі на острові не було, ніхто тамтуди ніні не переходив. Петро обійшов так всі хідники раз, обійшов другий раз, заглянув по всім кутках цілого островця... нічого не чути і нічого не вистати! Скучно ся